

Lesarabrøv

Er Dagblaðið málagn hjá eini ávísari fríkirkju?

Niðanfyrir standandi grein varð send Dagblaðnum hin 12. nov. sum ein viðmerking til grein teirra »Fólkakirkjan á einum vegamóti«, men varð ikki tikin upp av blaðnum.

Spurdi onkran einaferð, hvi størsta frísamkoman í Føroyum ikki hevði sít eina málagn. »Teir hava Dagblaðið« varð svarað. Neyvan munnu allir fólkafloksmenn vera so fegnir um tann negativa holdning, sum ávísir leiðandi menn á Dagblaðnum hava til luthersku læruna.

At blaðið hevur leitað eftir brekum hjá kirkjufólkum hesi seinnu árin, munnu vist øll hava funnið útav. Tá ið røringur var

innan kirkju, og persónar og felagsskapir við kirkjuligum tilknýti, hevur ikki verið gjørt so lítið burturúr. Uppsetingin hevur verið gjørd á tann hátt, at lesarin skal sita eftir við varhuganum av, at har blaðstjórin kirkjulega kennir seg heima, valdar vælvild, frísemi og fleksibilitet, meðan tað millum teirra, sum vóru knýtt at luthersku játtannarskriftum, valdar tvídráttur, óskil og einaræðislyndi.

Vit minnst hvussu nógv blaðið gjørdi burtur úr konsert í Kvívíkar kirkju fyrir nøkrum árum síðani. Tað mundi neyvan vera tí, at blaðmaðurin hevði nakað ímóti kon-

sertum. Ella skúlastjórasetanini í Fuglafirði, fyrir at nevna tvey dømi. Samstundis gloymdi blaðið seg burtur sum málagn fólkafloksins, undir amerikansku trúðaravittjanini fyrir nøkrum árum síðani, við at royna at gera hana til størstu kirkjusegugulu hending í Føroyum.

Óhepna skrivingin hjá blaðstjóranum um kirkjulig viðurskipti, kann eisini verða eitt nýttligt høvi at fjala út yvir teir trupuleikar, ið eru har, hann hevur hjarta sít. Løgið, at einki nakrantíð skal vera at finnst at har.

Í Dagblaðnum 11. nov. 91 verður enn einaferð prógvað, at blaðstjórin er partiskur. Settir verða

saman ymskir blaðgreinastubbar úr ymskum bløðum, skrivaðar av ymskum persónum, teirra millum undirritaða. Teir verða klišitir soleiðis, at lesarin skal fáa so skeiva mynd av tí, ið skrivað er, sum gjørligt: Talan er um illgitingar og ósannindi. At undirritaði ræður prestunum til bara at samstarva við heimamissionina, og at eg havi sagt at »kirkjunnar læra er hin einasta rættvisgerandi«, og at eg »avtokti øllum tværkirkjuligum samstarvi« er beinleiðis ósatt, eins og nógv annað i greinini er tað.

Sigast kann, at roynt hevur verið við ymskum tværkirkjuligum tiltøkum

eisini frá heimamissionins síðu, men stóðan varð útnýtt. Og hvør hevur kent fastari til sviðan av slikum, enn júst heimamissionin? Neyvan er nakar so blindur, at hann ikki sær fylgirnir av økumenisku, kompromisfullu argumentunum í landi okkara.

Tværkirkjuligt arbeiði kann bara praktiserast har virðing er fyrir læruni hjá hinum partinum, t.d. á slikum høgum stóði, sum katolikkar og lutheranar samstarva — og ikki við neyðsemjum, har tað, ið skilir, verður tagt burtur.

Sum ein, ið kemur víða um, og tí skuldi hvat rimuliga góða føling við, hvat røst í kirkjulivinum kring landið, er eingin ivi um, at mangt má verða øðrvísi áðrenn hetta gerst veruleiki.

Áðrenn kvinnur og menn fara at víðka sjónarvingin og at realisera teir

stóru ynskidreymarnar um eina økumeniska kirkju, hevði fyrsta stigið at rokkið hesum máli kanska verið, fyrst at øva seg við at sýnt eitt sindur av arbeiðsáhuga, kæleika, trúfesti og samarbeiðsvilja innan sína egnu meinigheit. Har er vist hópin at triva í, og, at sýna kæleika ímóti, hjá okkum øllum.

Tað kann samstundis vera ein fyriryrging fyrir, at ungfolk í fólkakirkjun standa spyrjandi, eitt nú í spurninginum um dýpin, tá ið skúlafloksfelagar teirra úr samkomuni, har blaðstjórin á Dagblaðnum hevur sít hjarta í, royna at gera hann til einkis.

John S. Petersen

Jehova Vitni og sannleikin?!

Leygardagin 9. november var drúgv grein í Sosialinum um Jehova Vitni í Føroyum.

Hví skrivur Sosialurin hesa grein? Er tað reklaða fyrir sektini ella er tað fyrir at fáa í lag eitt blaðjak og harvið kanska økja um søluna? Blaðfólkini á Sosialinum vilja utt- an iva siga at øll hava rætt at verða hoyrd, men er greinin ikki ætlað sum beinleiðis reklaða, so er journalistikkurin undir alt lágmark og allan kritikk, tí greinin er beinleiðis skaðilig og eitt gott høvi hjá Jehova Vitnum á teirra typiska hátt at brongla veruleikan. Einkin nyttar at skriva hetta bræv til at ávara tey, ið savnast hjá Jehova Vitnum, tí eitt tað fyrsta, tey verða lærd á teirra sokallaðu Bibliugranskanar fundum, er at alt sum ikki er skrivað og útgivið igjøgnum The Watchtower Organisation (Vagt- tórns selskabet) er av tí ónda og er eitt vápn frá Djævulinum ímóti teimum, tiskil lesa tey ikki hetta bræv heldur.

Kanska kann hetta bræv heldur tæna til at fáa onnur at hugsa og siggja eitt sindur øðrvísi á hesi fólk og hesa sekt.

Í hesum brævi verður einans nomið við nakað av tí, ið nevnt verður í greinini; skuldi læran hjá Jehova Vitnum verið viðgjørd, bleiv hetta til

drúgva bók.

Mynd er av pressu- ovastanum Olaf Berg Nielsen, har hann sigur at tey nýta sær føroysku Bibliu týðingarnar, so verður ikki sagt meir um hetta og harvið er nærum sligið fast, at Jehova Vitni eru ikki øðrvísi enn aðrir trúarbolkar.

Hví greiðir Olaf Berg Nielsen ikki frá hvussu tey nýta Bibliuna? At tey einans lesa tað, ið Vagt- tórnið sigur tey skulu lesa og at lesið og útlagt verður so sum organisatiónin fyriskipar og at umframt sær alment góðkendt týðingarnar, so nýta tey eisini teirra egnu týðing: New World Translation og henda týðing samsvarar als ikki við aðrar týðingar, hartil verður hon stóðugt broytt fyrir betur at prógva bronglaðu sjónarmið teirra, ið leiða henda trúarbólki.

Henda týðingin (New World Translation) er grundarlag fyrir allari Bibliugransking, sum Jehova Vitni gera og henda gransking er fyriskipað av Vagtárnselskabet.

Eitt vanligt Vitni fær umleið 3000 síður av lesnaði um ári frá felagsskapinum samanborið við einans undir 200 síður av Bibliu lesnaði, nógv tann størri parturin av hesum úr Gamla Testamenti. Tað sigur seg sjálvt, at skal ein fylgja fyriskipanum Vagtárnselskabet verð-

ur ikki nógv tíð til sjálvstøðugan lesnað og gransking, tí tekur tú onga stóðu sjálvur, men letur teg blint leiða av felagsskapinum og hygg eftir hvat verður sagt um ungu havnargentuna á síðu 13: Hon er ikki ósikkur, hon hevur fingið barlast, hon veit hvat hon meinir og á síðu 15 sigur hon sjálv, at fólkakirkjan gav ikki tey svar, sum hon kundi góðtaka. Taka vit orðið fólkakirkjan út og seta istaðin vanlig grúskristindómur, so eru vit komin til kjarnan í Jehova Vitnum, tí hesi komu ikki til Gud upp á Hansara treytir, men istaðin komu tey við sinum egnu treytum, tey hava drigið Gud niður á menniskja stóði og soleiðis kunnu tey geva svar upp á allar torskildar spurningar, vit menniskju eru so tikin av, tí er gentan ikki ósikkur og tí veit hon hvat hon meinir, men sorgarleikurin við tí vanligu Jehova Vitnum er at tey eru blind leidd av blindum, sum aftur vóru leidd av blindum osfr., og tí tørvar teim at øll trúgvandi biðja fyrir teimum, at tey megu siggja.

Nógv annað kundi verðið nevnt, men lat meg enda við tað brotið, har sagt verður: »— at ongin er lýtaleykur. Øll gera mistøk, eisini Jehova Vitni«.

Vit kunnu nevna nakrar av profetiunum hjá The

Watchtower Society (Vagtárnselskabet): síðst í 19. öld og fyrst í 20. öld spáði felagsskapurin, at í 1914 fór endaligi bardagi Guds við Armageddon at standa og at hetta bleiv endin á øllum heimsins veldum og stjórn (The time is at Hand, Studies in the Scriptures, vol. 2, Watch Tower Bible and Tract Society, 1889 (1908 edition) síða 98, 99).

Í 1917 spáði felagsskapurin at kirkjur og samkomu vóru endanum nær, tí at Gud í 1918 fór at leggja hesar í oyði (The Finished Mystery, Studies in the Scriptures, vol. 7, 1917 (1917 edition, síða 485).

Afturat hesum er ein rúgva av profetium um enda jarðarinnar, t.d. skuldu Ábraham, Ísak, Jákup og teir gomlu profetarnir koma aftur í 1925 (J. F. Rutherford, Millions Now Living Will Newer Die, síða 89, 90, 97).

Í 1975 skuldi heimurin eisini fyrir heilt vist ganga undir osfr.

Hvat sigur Biblián um falskar profetar? Jesus sigur í Matteus 7:15: »Varið tykkum fyrir lygi- profetum, sum koma til tykkara í seyðaklæðum, men eru glúpskir úlvar innan!«

Í Gamla Testamenti verður í 5. Mósebók 18:20-22 sagt, soleiðis: »Men tann profetur, ið vágur sær í navni Mínun at tala

nakað, sum Eg ikki havi álagt honum at tala, ella sum talar í navni annara guda, tann profetur skal doyggja! Sigur tú nú við tær sjálvum: »Av hvørjum skulu vit kenna orðið, ið Harrin ikki hevur talað?« — so skalt tú vita: Tá ið tað ið profeturin talar í navni Harrans, ikki hendir og ikki verður uppfyllt, so eru tað orð, ið Harrin ikki hevur talað; tað er eitt orð, sum profeturin í hugmóði hevur vág- að sær at talað, og tú skalt

ikki ræðast hann!«

Sanniliga kann sigast at vitnisburður Jehova Vitnanna er ein avskeplaður vitnisburður og at felagsskapurin ikki umboðar tað, hann sigur seg umboða.

Teim, ið savnast hjá Jehova Vitnum, tørva for- bønir — vilt tú biðja fyrir teim?

PS. okkara samfelag er lit- ið, tí vil eg vera ónevndur. -d.

Øll fara aftur í sekstíárin.
KASTA fer aftur í fimtíárin.